

„Eerherstel voor ds. L. Boone gevraagd”

RD 6 februari 2017

Aan de Achterstraat in Sint Philipsland staat de kerk van de oud gereformeerde gemeente in Nederland. In de consistorie hangen portretten van hen die hier jarenlang zijn voorgegaan. Zaterdag ging het vooral over ds. Laurus Boone.

Zaterdagmorgen. In de vergaderzaal van de oud gereformeerde gemeente wordt een psalm van Datheen aangeheven: „Doch zullen de vromen verblijd, Heer’, Uwen Naam zingen altijd, en haar in U verblijden.” Het laatste boek van J. M. Vermeulen wordt gepresenteerd, „Herder in de noodkerk”, een biografie over ds. L. Boone. Vermeulen heeft nieuwe feiten ontdekt, zegt hij, over de Vereniging van 1907: „Boone is in de geschiedschrijving groot onrecht aangedaan.”

Drie sprekers laten hun licht schijnen over het boek.

Onthutsend

J. Mastenbroek zegt het boek nog niet gelezen te hebben. Wel heeft hij van de auteur gehoord dat er de kleinste bijzonderheden over Boones leven in te vinden zijn. „Ook onthutsende werkelijkheid, als geconstateerd moest worden dat bepaalde zaken zich gans anders hebben voorgedaan dan anderen hebben beweerd en geschreven. Er zijn onwaarheden aan het licht gekomen. Er werden eerdere publicaties van derden gewogen en te licht bevonden.”

Over de verhouding tussen ds. Boone en ds. G. H. Kersten zegt Mastenbroek: „Het waren twee geheel ongelijke personen. Pas veel later ontstond er een zekere vorm van samenwerking tussen de Oud Gereformeerde Gemeenten in Nederland en de Gereformeerde Gemeenten, en wel in het erkennen van elkaars attestaties.”

Wat Mastenbroek ook wel graag kwijt wil, is dat hij afstand neemt van de typering van Vermeulen van de Vereniging van 1907 als „een prestigeobject.” „De kruisgezinden en de ledeboerianen zijn naar de woorden van Kersten niet door een mens samengeregen maar samengegroeid, en dus is dat een werk Gods.”

De lof van Lauwtje

Prof. dr. F. A. van Lieburg (Dordrecht) noemt de biografie over ds. Boone „een poging tot recht doen aan een reeds lang gestorvene.” „In dit verhaal wordt de lof van „Lauwtje” nog best uitbundig bezongen, maar er staat genoeg informatie in het boek om een overtuigend beeld te krijgen van wie de legendarische dominee was, wat hem dreef en wat hij bereikte.”

Het hoofdstuk over 1907 noemt Van Lieburg intrigerend. „Het onderzoek van Vermeulen volgt op studies van dr. M. Golverdingen over de Gereformeerde Gemeenten in de eerste vijftig jaar van hun bestaan. Ze kenmerken zich door grondig bronnengebruik, ampele afwegingen en voorzichtige conclusies.”

Voor velen binnen de los functionerende gemeenten van ledeboerianen en kruisgezinden was het „juridisch offensief” van ds. G. H. Kersten te hoog gegrepen, stelt Van Lieburg. „Daarop is het ook met ds. Boone stuk gelopen.”

Een volwassen omgang met het verleden bestaat uit bronnenonderzoek, publicaties, discussies en evenwichtige beeldvorming, volgens de regels van het vak, zegt Van Lieburg. „De boeken van Golverdingen en Vermeulen wijzen in die richting. Hopelijk schrijven nieuwe generaties de kleine kerkgeschiedenis in die geest verder. Dat helpt de gereformeerde gezindte om met het verleden in het reine te komen.”

Eerherstel

Vermeulen vraagt om eerherstel van zijn schorsing en rehabilitatie van ds. Boone. Dat dient volgens hem spontaan „door de Gereformeerde Gemeenten en de Gereformeerde Gemeenten in Nederland te gebeuren. Zij moeten zelf inzien dat het niet goed is wat zij hebben gedaan.”

Waarop Mastebroek in zijn referaat zegt: „God heeft Boone al in ere hersteld. En dat voor eeuwig.”